

WOON-
OVERLAST

▶ **Het aantal meldingen** in de stad Utrecht van extreme burenoverlast is fors toegenomen.

▶ De gemeente Utrecht kent een speciale aanpak van dit probleem, die succes lijkt te hebben.

▶ De Bilt heeft, tot groot verdriet van slachtoffer mevrouw De Jong, nog geen beleid op dit vlak.

'Mijn huis is met deze buurman geen thuis meer'

Mevrouw De Jong, slachtoffer van burenterror, toont enkele voorwerpen die haar buurman in haar tuin gooide. FOTO TIJTSKE SLUIS

Machteloos tegen terreur van buur

RAYMOND BOERE
UTRECHT

Een brievenbus besmeurd met rattengif, het slot van de voordeur met stopverf, lege autobanden, harde muziek tot diep in de nacht. Vazen en ijzeren voorwerpen die over de schutting vliegen. Het toppunt voorlopig: de auto van Duitse kennissen waarop met ketchup verwijzingen naar de Tweede Wereldoorlog worden gemaakt en waarvan de nummerplaten verdwijnen.

Rustig wonen doet Mevrouw De Jong in haar Biltse woning al lang niet meer

Tot nu toe

- In de Utrechtse wijk Zuilen start in 1996 een experiment om extreme woonoverlast te voorkomen en te bestrijden.
- Om dit te bereiken slaan gemeente, woningbouwcorporaties, politie en hulpverleningsinstanties de handen ineen.
- Een buurtregisseur

brengt de buurtproblemen in kaart en zorgt ervoor dat zo snel mogelijk een oplossing wordt gevonden. ● Het project slaat aan en tien jaar later heeft elke wijk in de stad deze aanpak overgenomen. ● Op dit moment zijn er 660 burenen in de stad die elkaar dwarszitten.

sinds haar buurman met een psychiatrische aandoening haar het leven zuur maakt. Hij plakt foto's van haar over-

leden poes op de schutting of staat midden in de nacht op straat te schreeuwen. „Mijn huis is met deze buurman

geen thuis meer. Ik sta voortdurend op scherp en moet maar afwachten wat ons nu weer gaat overkomen.”

Vijf jaar geleden betrok de man de woning naast haar. Toen was er nog niet zoveel aan de hand. „Hij draaide weleens harde muziek. Dan denk je: ach, dat gaat wel weer over. Maar het komt steeds terug en gaat steeds verder.”

Eerst had hij zijn treiterrijen gericht op zijn andere buurman, maar nu is al zijn aandacht op haar gericht. Na de incidenten heeft De Jong meermalen bij politie en woningbouwvereniging aan de

bel getrokken. In het begin zonder succes. „Ze verwijzen naar elkaar. De politie, de woningbouwvereniging, de psychiater. Overal is deze man al jaren bekend, maar er gebeurt niets. De politie zegt dat overlastmeldingen bij de woningbouwcorporatie horen. Daar hoor je dat ze pas wat kunnen doen als er een dossier met aangiftes is. Van de burger wordt verwacht dat hij mondig is en de wet kent, maar waar moet je beginnen? Je voelt je zo machteloos. Eigenlijk zou ik de woningbouwvereniging aansprakelijk moeten stellen voor bedorven woongenot.

Anders zit straks niet hij, maar wij in de crisisopvang.”

Na maanden van bellen en schrijven lijkt er eindelijk schot in de zaak te zitten. De wijkagent heeft de zaak opgepakt en de woningbouwvereniging heeft de bewoner gesommeerd zich rustig te houden, omdat anders maatregelen worden genomen.

Tips

1 Praat met de burenen, maar wacht niet te lang. Praat ook niet in een boze bui. Dan kunnen er dingen gezegd worden, waar men later spijt van krijgt.

2 Zoek hulp bij de burenen als praten niet helpt. Bekijk of er andere burenen zijn en bel de politie bij voortdurende overlast.

3 Als vriendschappelijke pogingen op niets uitlopen, kan een woningbouwvereniging bemiddelen. Als ook dat geen effect heeft, kan een woningbouwcorporatie een gerechtelijke procedure starten om de overlastveroorzaker uit huis te plaatsen. Maar dat kan alleen in uitzonderlijke gevallen en wanneer burenen als getuige optreden en er een uitgebreid dossier ligt.

Woonoverlast een groeiend probleem

UTRECHT

Woonoverlast is een groeiend probleem. Dat signaleren ze bij de wijkgerichte woonoverlastprojecten Utrecht. Het aantal meldingen van extreme burenoverlast in de stad Utrecht steeg het afgelopen jaar met vijftien procent tot 660.

Volgens woonoverlastcoördinator Jan van Gameren

zijn er twee mogelijke oorzaken: de individualisering van de maatschappij en het toename van het aantal alleenstaanden. „Iemand die alleen woont, heeft niet iemand om zich heen die zegt: het gaat niet goed, je moet beter zorgen voor jezelf.”

Utrecht kent, in tegenstelling tot veel andere gemeenten, een speciale aanpak van extreme woonoverlast. Ge-

meente, woningbouwcorporaties, politie en hulpverleningsinstanties hebben daar de handen ineen geslagen om dit probleem op wijkniveau op te lossen.

Een sleutelrol is weggelegd voor een zaakmanager. Zeg maar de regisseur die ervoor zorgt dat het probleem snel en door de juiste instantie wordt opgepakt. Zo wordt de schade voor omwonenden be-

perkt en wordt voorkomen dat mensen dakloos worden, omdat instanties langs elkaar werken.

De Utrechtse wijk Zuilen had bijna tien jaar geleden de primeur, maar inmiddels loopt het project in de hele stad. En met succes, vindt Van Gameren. In 319 van de 360 dossier die vorig jaar werden afgesloten, was het probleem opgelost. In de overige

gevallen lukte dat dus niet. „Vaak zijn het klagers die ook een rol hebben in de overlast. Of het is onduidelijk wie nu eigenlijk de boosdoener is.”

Geluidsoverlast is de meestvoorkomende vorm van overlast, gevolgd door asociaal of vreemd gedrag en verbaal geweld. De grootste overlastveroorzakers zijn mensen met psychische problemen en asociale bewoners.